

Please note! This is a self-archived version of the original article.

Huom! Tämä on rinnakkaistalenne.

To cite this Article / Käytä viittauksessa alkuperäistä lähdettä:

Kostia, S., Saramäki, K. & Holm, T. (2020) Yhdessä enemmän. AMK-lehti/UAS journal, 2020:3.

URL: <https://uasjournal.fi/3-2020/yhdessa-enemman/>

Yhdessä enemmän

7.10.2020

Photo by [Mat Reding](#) on [Unsplash](#)

Kirjoittajat: Silja Kostia, Kaija Saramäki & Tove Holm.

Suomi on sitoutunut kaikkia maita koskevaan Agenda2030-toimintaohjelmaan, joka hyväksyttiin YK:n kestävän kehityksen huippukokouksessa vuonna 2015. Se pitää sisällään 17 kestävän kehityksen tavoitetta, joista monet koskettavat sosiaalista kestävyyttä (Ympäristöministeriö, 2020). Näitä ovat Agenda2030 tavoitteista etenkin seuraavat: ei köyhyyttä (1), ei nälkää (2), terveys ja hyvinvointi (3), hyvä koulutus (4), sukupuolten tasa-arvo (5), ihmisarvoista työtä ja talouskasvua (8), eriarvoisuuden vähentäminen (10), kestävät kaupungit ja yhteisöt (11), rauha, oikeudenmukaisuus ja hyvä hallinto (16) sekä yhteistyö ja kumppanuus (17).

Suomessa Agenda 2030-toimintaohjelman toimeenpano- ja seurantavastuu on hallituksella. Tavoitteena on luoda ratkaisuja kestävän kehityksen haasteisiin ja tarjota opiskelijoille sellainen osaamispääoma, jota työmarkkinoilla tarvitaan (Finnish Prime Minister's Office, 2020). Suomi raportoi kesällä 2020 toistamiseen Agenda2030 toimeenpanosta. Raportissa nostetaan esille korkeakoulut, jotka edistävät toiminnallaan Suomen kilpailukykyä, hyvinvointia, monipuolista koulutusta ja kestäväää kehitystä. Useat korkeakoulut ovat työskennelleet järjestelmällisesti integroidakseen kestävän kehityksen eri tutkimusaloihin. Monet tarjoavat myös monitieteisiä sivuainemoduuleja kestävässä kehityksessä.

Artikkeleita meille saapui arvioitavaksi yhteensä 21 ja kirjoittajat olivat 15 eri korkeakoulusta ja kolmesta sidosryhmästä. Mielestämme tämä alleviivaa korkeakoulujen tärkeää roolia sosiaalisen kestävyuden edistämässä koulutuksen, tutkimus-, kehitys ja innovaatiotoiminnan sekä aluekehittäjän roolin kautta. Nämä kestävyuden edistämisen tavat

kietoutuvat artikkeleissa toisiinsa monin eri tavoin ja sosiaalisen kestävyuden edistämisen mittakaavat vaihtelevat globaalista hyvinkin paikallisiin.

Yhdessä tekemisen näkökulma nousi esiin sosiaalisen kestävyuden edistäjänä. Käytännössä se tarkoittaa sidosryhmien, opiskelijoiden ja/tai korkeakoulujen henkilökunnan välistä yhteistyötä. Yhdessä tekeminen on mukana niin opetuksen kehittämisessä ja toteuttamisessa, opiskelijoiden vertaistuessa ja matkailun kehittämisessä. Monet artikkelit sisältävät joko suoraan tai epäsuoraan ajatuksen opiskelijoiden työelämätaidoista (tiimityö, vuorovaikutus, yms.), joiden hallitseminen edistää sosiaalista kestävyyttä opintojen jälkeen. Myös kierto- tai bitalouden edistäminen on esillä sosiaalisen kestävyuden sisällä.

Naumanen ym. (2019) ovat selvittäneet Valtioneuvostolle tekemässään tutkimuksessa, että lähes 90 prosenttia kaikista tämän vuosikymmenen suomalaisista innovaatioista tukee kestävä kehityksen tavoitteiden saavuttamista. Tutkimuksessa havaittiin, että kestävä kehityksen innovaatiot tuottavat lisäarvoa yrityksille. Tämä vaatii laajaa julkisen, yksityisen ja kolmannen sektorin toimijoiden yhteistyötä. ”Suomessa on pystyttävä muodostamaan osaamisen verkostoja, joiden avulla voidaan tarjota kokonaisratkaisuja kohdemaiden tarpeisiin, ja pystyttävä konseptoimaan tarjoama niin, että se toimii tehokkaasti ja ymmärrettävästi ratkaisuna tarpeeseen”.

Kirjoittajakutsussa halusimme kannustaa kertomaan myös epäonnistuneista kokeiluista ja haasteista ja joissakin artikkeleissa niitä tuotiinkin esiin. Amy Edmondson, Harvardin yliopistosta on havainnut, että eniten omia virheitä raportoivat työyhteisöt menestyvät parhaiten. ”Tiimeissä, joissa keskinäinen luottamus ja arvostus oli suurta, uskallettiin myös avoimesti kertoa tehdyistä virheistä. Nämä samat työryhmän ominaisuudet lisäsivät innovatiivisuutta, sitoutumista ja työntekijöiden motivaatiota ja nostivat sen menestykseen” (Saarinen, 2020).

Työskentely teematoimittajana on ollut antoisaa ja haluamme suositella sitä jokaiselle. Sen lisäksi, että on mahdollista oppia toimittamisesta ja kirjoittamisesta, teematoimittajana on mahdollista laajentaa verkostoaan ja saada nopeasti kokonaiskuvan aiheen kehittämisestä korkeakouluissa. Rohkeasti siis mukaan!

Kirjoittajat

Silja Kostia, FT, yliopettaja, Tampereen ammattikorkeakoulu, silja.kostia(at)tuni.fi

Kaija Saramäki, M.Sc. (Environmental forestry), lehtori, Karelia-ammattikorkeakoulu, kaija.saramaki(at)karelia.fi

Tove Holm, FT, Itämerihaasteen koordinaattori, Turun kaupunki; Associate Researcher, University of Gävle, tove.holm(at)turku.fi

Lähteet

Finnish Prime Minister’s Office, 2020. The Voluntary National Review 2020 Finland. Report on the Implementation of the 2030 Agenda for Sustainable Development.

Naumanen, M., Heimonen, R., Koljonen, T., Lamminkoski, H., Maidell, M., Ojala, E., Sajeva, M., Salminen, V., Toivanen, M., Valonen, M., Wessberg, N., 2019. Kestävän

kehityksen innovaatiot: Katsaus YK:n Agenda 2030 kehitystavoitteisiin ja vastaaviin suomalaisiin innovaatioihin. Valtioneuvoston selvitys- ja tutkimustoiminnan julkaisusarja 2019:62. <http://urn.fi/URN:ISBN:978-952-287-795-6>

Saarinen, M., 2020. Yllättävä tutkimustulos: Eniten omia virheitä raportoivat työyhteisöt menestyvät parhaiten. Tekniikka ja Talous 30.8.2020.

Ympäristöministeriö, 2020. https://www.ymparisto.fi/ymparisto/kestava_kehitys/mita_on_kestava_kehitys, haettu 5.2.2020.